

Sygn. akt I CSK 646/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko D. Ż. i A. T.-Ż.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwani zarzucili zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 3, 9 § 1 zdanie drugie, art. 98 § 1-3, art. 100 zdanie pierwsze, art. 108 § 1, art. 109, 217, 227, 232, 233 § 1 i 2, art. 380, 381, 382 i 391 § 1 k.p.c. oraz art. 5, 23, 24 § 1, art. 361 § 1 i art. 448 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych oraz potrzebą wykładni przepisów, budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, co do tego, czy w określonej sytuacji prawidłowe jest oddalenie wniosków dowodowych ze względu na uznanie, iż w sytuacji tej wszystkie istotne okoliczności zostały wyjaśnione, oraz czy sąd może nie uwzględnić zarzutu nadużycia prawa do chodzenia dóbr osobistych. Ponadto pozwani powołali się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestie podniesione przez skarżących nie są takimi zagadnieniami. Nie ulega wątpliwości, że dochodzenie przewidzianego w art. 24 § 1 k.c. roszczenia może - tak jak wykonywanie każdego innego prawa podmiotowego - stanowić w konkretnym przypadku nadużycie prawa. Stwierdzenie uzasadniających to przesłanek jest kwestią oceny danego przypadku. Podobnie prawidłowość oddalenia wniosków

dowodowych ze względu na uznanie, iż w danym przypadku nastąpiło wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności, jest kwestią oceny tego przypadku.

Nie spełnia również wymagań art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wniosek pozwanych o wykładnię, jeżeli bowiem skarżący uzasadnia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą wykładni, o jakiej mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to powinien przytoczyć z omówieniem dotychczasowego orzecznictwa argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą obecnie przyjmowanej wykładni określonego przepisu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14). Postulowana wykładnia powinna mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Skarga pozwanych nie może być też uznana za oczywiście zasadną. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 6 listopada 2015 r., IV CSK 263/15, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła. W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej pozwanych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanych do rozpoznania.

aw

jw

